

[Bomholt.]

om Opgaven. Et overordentligt omfattende Materiale skal gennemarbejdes. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Statsminister at undersøge Mulighederne for et Historieskrivningsarbejde af disse store Dimensioner, idet jeg udtaler Forvisningen om, at et saadant Arbejde vil faa varig national Betydning og bidrage til, at Aaret 1949 kan fejres i Former, der svarer til Styrken i vort Demokrati og til vor Forfatnings Betydning i et Aarhundredes danske Historie.

Det er dernæst min Opgave at fremføre nogle Spørgsmaal i Anledning af den Situation, som Krigen har medført for Esbjerg.

Under Foraarets Valgkamp var det navnlig Beskæftigelsesspørgsmaalet, der var sat paa Dagsordenen, idet den Sværm af Partier, der ønskede at overtage det politiske Ansvar i Stedet for de nuværende Regeringspartier, uafadeligt hævdede, at Arbejdsløshedstallet vilde vokse til det katastrofale. Heroverfor hævdede vi, at Lovgivning og Administration var lagt saaledes til Rette, at Arbejdsløsheden i det kommende halve Aar maatte mindskes betydeligt. Vi fik Ret. Arbejdsløshedstallet gik betydeligt ned, længere ned end i mange Aar, og den sidst foreliggende Statistik viser, at Arbejdsløsheden for hele Landets Vedkommende fortsat er lavere end paa samme Tidspunkt sidste Aar. Hvis ikke Krigen var kommet, vilde vi have faaet Arbejdsløsheden ned paa det Lavmaal, som det overhovedet er muligt i et privatkapitalistisk Samfund, hvor Beskæftigelsen reguleres gennem Tilbud og Efterspørgsel. Allerede nu kan man da ogsaa høre Røster, der siger: Det gik saa godt fremad i Tiden før Krigen, vi var ved at faa Bund i Forholdene, vi havde det egentlig ret godt i Sommer. Sammenlign disse Udtalelser med Foraarets konservativt-kommunistiske Valgplakater, og man vil se, at Tryksværte sjælden er blevet misbrugt grovere.

Nu er Krigen den Kendsgerning, der griber ændrende ind i alle Forhold, og Forholdene har navnlig artet sig vanskeligt for Eksport- og Fiskerbyen Esbjerg. Deputationer fra Byen har haft Foretræde for den højtærede Statsminister og den højtærede Landbrugsminister og har gjort opmærksom paa en Række erhvervsmæssige og økonomiske Forhold, som jeg ikke ved denne Lejlighed skal gentage i Enkeltheder. Dog skal jeg som Byens Repræsentant i Tinget tillade mig at fremdrage enkelte særlig alvorlige Spørgsmaal.

Da jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen er indtraadt i Salen nu, vil jeg først gøre opmærksom paa, at de Udtalelser, han har fremsat paa Sp. 321 om Esbjerg, er af beklagelig Karakter. Det ærede Medlem udtalte — hvis jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa citere —: „Der er meget vanskelige Forhold i Esbjerg i Øjeblikket, og vi ved, at allerede i Forvejen var Skatteevnen stærkt nedsat derovre, idet de kooperative Foretagender er stærkt udbredt. Disse Oplysninger har vi fra selve Byraadet derovre.“ Jeg vilde sætte Pris paa, om det ærede Medlem vilde dokumentere nærmere, hvorfra han har disse Oplysninger. Jeg gør opmærksom paa, at vi har saadanne Virksomheder som Tobaksfabrik, Andelsslagteri, Anderskul, Æggpakkeri, Mejeri o. s. v. En lang Række Virksomheder, der i høj Grad har bidraget til at stabilisere Byens Økonomi.

Som det vil erindres, var Byen den 4. September Genstand for en Bombenedkastning, der skyldtes en uheldig Fejltagelse. Et Menneske blev dræbt, og der anrettedes en ikke ringe materiel Skade. Jeg benytter Lejligheden her til at takke Regeringen for dens menneskeligt forstaaende og nationalt værdige Holdning i denne Sag. Hvad Erstatningsspørgsmaalet angaar, synes alt at forme sig paa rolig og tilfredsstillende Maade, og Udenrigsministeriet fortjener en oprigtig Tak for den Løsning, som der nu ved dette Ministeriums Medvirkning er Udsigt til.

Ved Krigens Udbrud blev der foretaget Mineudlægninger i Nordsøen, og Minefeltet dækker desværre Hovedparten af de Fiskepladser, som Esbjergfiskerne hidtil har benyttet. Hele den østlige Del af de store Fiskebanker, der navnlig besøges i Foraars- og Efteraarstiden, er belagt med Miner. Det vil kræve Sejlads over meget lange Distancer at komme norden om Minefeltet. Det er ikke at vente, at Kutterne i den urolige Efteraars- og Vintertid vil vove sig ud paa en saa farlig Sejlads, der bl. a. trues af Drivminer. En Storm over de minefrie vestlige Fiskebanker kan drive Baadene ind i Minefeltet, og der foreligger i det hele taget betydelige Risikomomenter. Det er mit Indtryk, at Fiskerne er villige til at tage en vis Risiko, naar det gælder om at opretholde Arbejdet for Brødet, men enhver Risiko har sin Grænse, og fra Samfundets Side kan der ikke stilles Krav om, at Fiskerne skal gaa til Havs under disse Forhold.

En Del af Flaaden har søgt Nord paa til andre Fiskerbyer, bl. a. til Thyborøn,